

Document polític, XIII Assemblea d'EUPV

“Horitzó republicà. Teixint noves aliances per fer País.”

1. Crisi del capitalisme, desafecció política i auge de l'extrema dreta

2. Context internacional i la Unió Europea
 - 2.1 Els EEUU i l'OTAN
 - 2.2 Amèrica Llatina i El Carib
 - 2.3 Palestina, el Sàhara i el Sahel

3. Crisi institucional i govern a l'Estat espanyol

4. El País Valencià: situació general
 - 4.1 El Govern del Botànic
 - 4.2 La nostra aportació al Govern del Botànic

5. Proposta política de futur d'EUPV: el nostre projecte de país: classe, igualtat, ecologisme, antifeixisme i valencianisme

6. Una organització més forta, flexible i vertebradora
 - 6.1 L'espai UP-EUPV
 - 6.2 Anem més enllà, superem les aliances
 - 6.3 EUPV com a instrument d'elaboració política i d'acció pràctica.

1. Crisi del capitalisme, desafecció política i auge de l'extrema dreta

L'evolució del capitalisme ha aconseguit dominar i condicionar la vida de les persones del conjunt del planeta i la seua pròpia vida, un capitalisme en crisi ja des de fa anys, que s'ha fet encara més patent amb la pandèmia de la Covid-19. La **dependència global** de determinats països a l'hora de produir i abastir certs productes essencials, la producció dels quals s'havia deslocalitzat en favor dels beneficis econòmics, s'ha mostrat de forma evident durant aquesta crisi.

El caràcter patriarcal i depredador del capitalisme fonamentat en l'acumulació del capital i la desregulació són incompatibles amb el benestar de la majoria social. De fet, la **desigualtat** és el tret més característic del **capitalisme**, una desigualtat entre països i entre persones que no ha deixat de créixer de forma exponencial des de principis d'aquest segle XXI. La crisi sanitària, econòmica i social provocada per la **pandèmia** de la Covid-19 també està tenint un impacte desigual a nivell global, donat que els països més vulnerables han fet front a la situació amb uns instruments insuficients i precaris. Aquest efecte es veu clarament si atenem als índex de vacunació; la negativa a alliberar les patents de les vacunes per no reduir els beneficis de les grans companyies farmacèutiques, junt amb la insolidaritat i la incapacitat de teixir acords globals, fa que hi haja països amb la gran majoria de la seua població ja vacunada mentre que d'altres encara no han pogut iniciar el procés de vacunació de forma significativa.

Cada vegada la riquesa s'acumula més en unes poques mans mentre la gran majoria de la població té més dificultats per a dur endavant un projecte de vida digne. Entre les moltes conseqüències d'aquesta dinàmica d'acumulació hi ha les guerres, la misèria, l'exclusió i la precarietat de la majoria poblacional, condemnada a la insalubritat, la fam i la mort, que els obliga a la migració i a una lluita constant per assolir unes mínimes condicions de supervivència. A més, l'espoli dels recursos naturals que promou el sistema capitalista i que trenca els equilibris necessaris a la naturalesa suposen un vertader i **imminent perill per a la humanitat** que ja pateix clarament les conseqüències del canvi climàtic que això provoca.

És ja una qüestió de necessitat vital acabar amb la lògica imposada pel capitalisme a nivell global, i **construir** una **alternativa** clara i contundent front a l'actual **neoliberalisme**, basada en el desenvolupament d'una democràcia plena, la llibertat, la justícia, els drets humans, el feminisme, la igualtat, el socialisme i l'ecologisme, i amb espais de participació ciutadana i de democràcia directa, no sols en els àmbits

de discussió i deliberació estrictament institucional i representativa, sinó també en l'àmbit de l'economia, el cooperativisme i el diàleg social.

Malauradament, en molts casos, el resultat de l'avanç del capitalisme i les seues nefastes conseqüències per a la majoria social no és, en el món actual, una reacció de construcció d'alternatives ni una reacció revolucionària, més al contrari, són molts els exemples de respostes ultraconservadores que han tingut lloc en diversos països. Trump, Bolsonaro, Orban, Abascal són el rostre polític d'eixa **regressió ultraconservadora** que posa en perill la democràcia i qüestiona bona part dels drets assolits fins el moment. És evident que el feixisme, amb el seu discurs d'exclusió i odi canalitza el descontent d'importants sectors de la població, i amb el seu suport, avança de forma molt preocupant en els espais de poder institucional.

La batalla per l'**hegemonia cultural i ideològica** en la societat sembla declinar-se cap als postulats més reaccionaris. El discurs dels nacionalismes excloents, la criminalització cap a tota persona que pensa, estima o viu de forma diferent, l'antipolítica i l'individualisme insolidari propi del 'comes ajudeu-me' estan aconseguint quotes d'acceptació fins fa poc impensables.

Junt amb el creixement del feixisme i l'extrema dreta, la **desafecció política** creix en bona part de la població. La corrupció política, junt amb la incapacitat o falta de voluntat de donar una alternativa real als greus problemes quotidians de la població són dos de les causes que expliquen aquest fenomen multicausal íntimament lligat al paper dels mitjans de comunicació i l'assumpció de la idea que "tots els polítics són iguals".

A més a més, l'**hiperconnexió**, l'ús extensiu de les xarxes socials, la proliferació de blogs i periòdics de moviments d'extrema dreta com l'anomenat alt-right s'han convertit en el context i els instruments ideals per a l'expansió de les conegudes com a *fake news*. Notícies falses que aprofitant l'anonimat de les xarxes tenen per objectiu destrossar l'adversari polític, impulsar teories conspiranoiques, aïllar l'electorat en una bombolla informativa difícilment penetrable i crispar qualsevol tipus de debat, fent ús sovint de l'insult i la desqualificació, per impossibilitar qualsevol tipus d'acord, reflexió i anàlisi.

No resulta, per tant, estrany que només una tercera part de la població espanyola (concretament un 36%), confien en la majoria de les notícies, segons l'últim informe de Reuters Institute (2021). Aquesta crisi de credibilitat dels mitjans de comunicació, junt amb la percepció dels polítics, el partits polítics i la política com un dels problemes més greus de l'Estat per la seua inutilitat a l'hora de trobar solucions reals i efectives als problemes que els afecten suposen un clar perill per a la democràcia, els drets i les llibertats fins a d'ara assolides.

Cal ser conscients que el capitalisme pretén eixir de la crisi actual de la mateixa forma que en crisis anteriors: carregant-la a les esquenes dels sectors més vulnerables de la classe treballadora, especialment dones, joves, treballadores i treballadors precaris i persones migrants. Un problema especialment greu és el que pateixen treballadors i treballadores a partir dels 50 anys, que són expulsats del mercat laboral, i que no tenen alternativa d'ingressos: massa majors per a treballar, massa joves per a la jubilació. Fer front a aquesta realitat ha d'estar, per tant, al centre de les nostres polítiques, que haurien de proposar un model econòmic, polític i social, en el qual l'índex de benestar social i ambiental reemplace el PIB com a indicador de prosperitat, amb la qual cosa, una opció a considerar de model econòmic seria el model de decreixement, on es faça prevaldre la classe treballadora, el treball col·laboratiu, el treball de la cura, etc i s'humanitze el treball. La dreta envalentonada i desacomplexada va a tractar d'aplicar sempre que pugui la seua política de privatitzacions i regals fiscals a les grans corporacions empresarials i les rendes més altes.

Esquerra Unida ha de ser un instrument fonamental per **combatre la situació actual** i ha de ser part i ajudar a l'impuls de la mobilització en tots els àmbits, elaborant i presentant alternatives, construint una resposta unitària contra les forces reaccionàries. Aquestes forces reaccionàries actuen com a instrument i expressió política del sistema econòmic de producció capitalista i de les seues oligarquies financeres, tant internacionals com localitzades territorialment a través, entre d'altres, d'estructures de clientelisme.

2. Context internacional i la Unió Europea

La crisi provocada per la pandèmia de la COVID-19 ha mostrat de forma evident la tendència a un **món multipolar**, on els EEUU ja no són la potència hegemònica, en favor d'altres potències com la Xina. No obstant això, en matèria de política exterior, la Unió Europea ha aguditzat el seu seguidisme als EEUU, actuant com una aliada fonamental d'aquests.

La **UE mira cap a un altre lloc** quan determinats països membres vulneren els drets humans, i no dubta en mantenir acords comercials i de col·laboració amb països tercers que sistemàticament els violen, com ara Israel o Colòmbia. S'incompleix així en la pràctica un dels pilars fonamentals del Tractat de constitució de la Unió Europea: el respecte als drets humans.

A més, les polítiques neoliberals aplicades per la Unió Europea resulten contràries a la vida i la justícia social, donat que ataquen de forma directa els serveis públics estatals i aprofundeixen en la pèrdua de drets de la classe treballadora i de les classes

populars, especialment pel que fa als drets de les dones, que són doblement explotades.

Actualment, la Unió Europea representa el 7% de la població del planeta i el 23% del PIB mundial, es troba en la tesitura de quin paper ha de jugar en este nou tauler amb distints pols de poder i especialment ha d'afrontar la manera d'aturar l'avanç del feixisme en molts dels seus estats membres.

Des d'**EUPV** hem de seguir defensant un **projecte d'integració europeu amb una base horitzontal i solidària**, rebutjant de manera taxativa les mencionades polítiques neoliberals. Cal aprofitar l'actual tendència de multilateralisme per a avançar en la construcció de posicions contrahegemòniques a l'estatus quo, defensant noves aliances no sols entre els pobles europeus sinó entre els pobles mediterranis i llatinoamericans, teixint relacions solidàries de respecte per la sobirania dels països i de cooperació mútua. Però no podem perdre de vista que afrontem aquest repte des d'una extraordinària posició de debilitat, per això resulta imprescindible que en el nostre horitzó de construcció d'un nou projecte d'integració regional ens centrem a hores d'ara en el procés de d'acumulació de forces i reforcem les aliances amb organitzacions socials i polítiques d'Europa amb les que compartim aquest objectiu. No obstant això, EUPV no pot obviar el probable procés de major integració política que podria donar-se amb motiu de l'eventual mutualització del deute emès per a finançar les polítiques de gestió per afrontar la crisi sanitària de la COVID-19; que podria portar canvis significatius tant en el disseny institucional europeu com en els processos d'adopció de decisions.

2.1 Els EEUU i l'OTAN

El canvi de resident en la Casa Blanca de Trump a Biden, tot i ser una bona notícia per a totes i tots, no ha suposat una diferència significativa en l'afany imperialista dels EEUU. La imposició de sancions econòmiques, ja siga a Cuba, la Xina o Rússia, són la mostra evident de la resistència dels EEUU d'abandonar la seua posició de potència hegemònica en un món multipolar. La **instrumentalització de l'OTAN**, amb la seua política de confrontació amb la Xina i Rússia que suposa un clar perill per a la pau i l'estabilitat i la insistent exigència que els països de la UE gasten més en armament, en el que resulta una clara escalada armamentística fan necessari que des d'EUPV seguim defensant l'**eixida d'Espanya de l'OTAN** així com el desmantellament de les seues bases militars en el territori espanyol.

L'OTAN és una organització al servei dels interessos de les grans empreses, especialment al servei del complex militar-industrial dels EEUU. Com sempre hem fet des d'EUPV hem de situar-nos al costat de la cooperació i el diàleg com a bases per a la pau i la concòrdia entre els pobles del món, en el marc de les Nacions Unides i el dret internacional. Per això hem de manifestar el nostre rebuig i repulsa a la celebració

de la Cimera de l'OTAN a l'Estat espanyol en 2022 donat que no tenim res a celebrar després de 40 anys de guerres criminals.

Hem d'incentivar la cultura de pau, amb valors i actituds que reflecteixen el respecte a les persones i la no violència. S'ha de treballar a través de la nostra organització per a posar en primer pla els drets humans, el rebuig a la violència en totes les seues formes i la comprensió entre tots els pobles, els col·lectius i les persones.

En **EUPV** apostem per un plantejament defensiu de caràcter no ofensiu, centrat en el benestar dels pobles, la necessària **redimensió de l'exèrcit** en funció d'eixes necessitats, i la racionalització i **reducció de la despesa militar**. És necessari dur a terme una transformació qualitativa de les forces armades i de les Forces i Cossos de Seguretat sota el paradigma dels drets humans i la sensibilitat pels delictes d'odi, tenint en compte els nous reptes als que s'enfronta la comunitat internacional i les societats democràtiques. En EUPV apostem per la tolerància zero davant les intencions de determinats sectors militars d'intervenir en política, així com per la persecució decidida de qualsevol exaltació de símbols o commemoracions franquistes, feixistes o antidemocràtiques.

A més, cal **denunciar les agressions imperialistes** així com les sancions il·legals i injustes que els EEUU han portat i porten a terme a països com el Yemen, Líbia i Síria, a la vegada que hem de rebutjar l'ús de ports marítims a casa nostra com el de Sagunt per part de vaixells de la mort que porten armament per a les monarquies feudals saudites. En la banda contrària, hem de posar en valor i defensar que el **port de Borriana** s'haja convertit en el port de referència a la mediterrània per a les embarcacions humanitàries que salven cada any milers de vides humanes.

2.2 Amèrica Llatina i El Carib

Els EEUU continuen tractant Amèrica Llatina com el pati del darrere de casa, junt amb la connivència de la UE i les oligarquies, no han dubtat de tornar a recórrer als colps d'estat i el joc brut antidemocràtic contra governs i dirigents d'esquerres.

Tot fa pensar que l'imperialisme i el feixisme incrementaran els seus atacs a la regió davant els propers processos electorals a països com Nicaragua, Honduras, Xile, Haití o Colòmbia on les matances de líders i lidereses socials, de signants dels acords de pau, se segueixen cometent a diari per un Estat que no ha fet res per implementar els acords de pau davant la passivitat de la comunitat internacional.

EUPV com una força política **anti-imperialista i internacionalista** ha de seguir exigint la **fi** del criminal i il·legal **bloqueig** dels EEUU contra Cuba, que des de fa més de 60 anys impedeix el desenvolupament de l'illa. També **rebutgem** de forma taxativa les mal anomenades **sancions** aplicades a països com Veneçuela, que no són altra

cosa que mesures coercitives unilaterals que vulneren el dret internacional, d'acord amb la Carta del Consell de Seguretat de l'ONU.

2.3 Palestina, el Sàhara i el Sahel

Lluny d'una solució pactada i pacífica del conflicte, Israel continua vulnerant a diari els drets de la població palestina així com el dret internacional amb l'ocupació il·legal de vivendes palestines per a entregar-les als colons israelians i tot això això davant la passivitat còmplice dels EEUU, mentre que la UE i la resta de la comunitat internacional que en distintes ocasions han assenyalat la il·legalitat d'aquest tipus d'accions no han tingut voluntat d'anar més enllà i fer que aquestes condemnes comporten cap tipus d'acció contra el règim israelià.

Davant aquesta situació en EUPV hem de seguir mostrant la nostra plena solidaritat amb la resistència al sionisme en el conjunt del territori, on la població palestina viu sota un règim d'apartheid. Seguim reclamant el **reconeixement de l'Estat palestí**, el fi de l'ocupació i el retorn de les persones refugiades palestines. Cal exigir el compliment de la legalitat internacional en les diferents campanyes pels drets del poble palestí, inclosa la **campanya de BDS** (boicot, desinversions i sancions) que, tot i els intents de criminalització, és una campanya legítima i no violenta per la igualtat i la justícia.

El Sahel ocupa la franja sud del desert del Sàhara i està compostat per: Senegal, Mauritània, Mali, Burkina Faso, Níger, el Txad, Sudan i Eritrea. Hi viuen 150 milions de persones que conviuen a diari amb l'amenaça terrorista, xarxes criminals de tracta de persones, la devastació de l'escalfament global i la sequera. 38 milions d'elles precisen d'ajuda humanitària urgent. Es tracta d'una situació d'instabilitat extrema on moltes persones fugen de la fam i la violència. Es necessari que l'Estat espanyol assumisca la seua responsabilitat i actue per fer front als problemes d'aquestos països.

Demanat el reconeixement de la doble nacionalitat per als ciutadans sahrauís, que hagueren d'exiliar-se, nascuts en territori espanyol així com als seus fills i nets, equiparant-los a exiliats i emigrants de països com Argentina. Dret que els era reconegut fins que els el varen furar, sense cap al·legació, amb una simple negació a resoldre en la tramitació de la documentació.

Una responsabilitat encara major pendent d'assumir des de fa dècades com a potència administradora és la relativa al Sàhara occidental. El trencament de tres dècades d'alto al foc auspiciades per unes Nacions Unides incapaç de celebrar un referèndum d'autodeterminació ha suposat un clar deteriorament en la situació i les condicions de vida infrahumanes que suporta la població sahrauí. El Marroc segueix ocupant el territori del Sàhara occidental de forma il·legal, saquejant els seus recursos naturals al mateix temps que aprofita la seua posició geogràfica, com a frontera

natural d'Europa i Àfrica, per a fer xantatge a l'Estat espanyol i la resta d'Europa. Cal seguir denunciant aquesta situació, treballar per la resolució del conflicte en els fòrums corresponents i **mantenir i impulsar els programes de cooperació i solidaritat amb el poble sahrauí.**

2.4 Relacions amb l'Estat Vaticà

En coherència amb el caràcter laic de la nostra organització i en compliment del precepte constitucional que estableix la aconfessionalitat de l'Estat, impulsarem la denúncia i la posterior reforma dels Acords de l'Estat espanyol amb la Santa Seu de 1979 així com el posterior acord del Govern Zapatero, que possibilita la conseqüent anul·lació del Concordat de 1953.

3. Crisi institucional i govern a l'Estat espanyol

A la crisi del capitalisme, agreujada per la pandèmia de la Covid-19, mencionada anteriorment, cal afegir a l'Estat espanyol la crisi institucional multidimensional que posa en evidència les deficiències d'una transició desequilibrada que mai no ha estat tan modèlica com s'ha pretès difondre durant dècades.

La **monarquia** dels Borbó és avui dia una de les institucions més opaques a l'Estat espanyol. El rei emèrit, fugit fa més d'un any als Emirats Àrabs (països que lideren a nivell mundial la vulneració dels drets humans) corrobora l'ús corrupte que durant dècades s'ha fet d'ella, cobrant comissions milionàries a canvi de tractes de favor de diversos tipus, especialment pel que fa a contractes amb grans empreses. No obstant aquesta situació insostenible, la monarquia espanyola continua comptant amb la protecció de bona part de les institucions, dels mitjans de comunicació i dels partits majoritaris, on resulta especialment incoherent la postura del PSOE, que ha blocat reiteradament qualsevol intent d'investigació al Congreso. Per aquestos motius i davant l'evidència, des d'EUPV seguirem defensant l'abolició de la monarquia, com a institució antidemocràtica, i la necessitat de seguir avançant amb més vehemència **cap a una república federal.**

El **poder judicial** pateix durant anys un fort descrèdit amb la demostració una vegada rere l'altra del seu esbiaix conservador i la seua falta de imparcialitat en moltes de les seues actuacions (els cas dels joves d'Alsasua, la persecució de determinats artistes o determinats comentaris en xarxes socials, així com d'activistes de moviments socials són alguns dels exemples més paradigmàtics). A més a més, el segrest consentit en mans del Partit Popular, obstinat en no facilitar la renovació del CGPJ per protegir el seu interès particular, no ha fet més que augmentar el descrèdit cap a aquesta institució fonamental. Sense una justícia imparcial, accessible i ràpida no hi pot haver democràcia.

Per si fóra poc, l'entrada amb força a institucions com el **Congreso** de partits d'**extrema dreta** amb la confrontació, l'odi i la difusió de notícies falses en la que es fonamenta la seua acció contrària a la política, ha deteriorat també la percepció en l'imaginari col·lectiu d'aquesta institució. Aquesta situació, i la possibilitat real d'un govern reaccionari i envalentonat, suposen un autèntic perill per a la democràcia i per al benestar de la majoria social del país, especialment per a la classe treballadora, les dones, el col·lectiu LGTBI, i les persones migrants.

Dintre d'aquest context tan descoratjador de **crisi institucional multidimensional i interrelacionada** cal posar en valor dos elements que afortunadament estan i poden seguir actuant de contrapes. D'una banda, pel que fa al curt-mitjà termini, la voluntat de la Unió Europea de buscar una eixida diferent a aquesta crisi respecte a la darrera crisi viscuda l'any 2008 pot evitar molt del patiment innecessari provocat especialment a la classe treballadora en aquella ocasió. En EUPV sempre hem defensat la necessitat d'impulsar **polítiques expansives** pel que fa a la despesa pública en situacions de crisi. Els fons europeus de recuperació Next Generation (dels quals l'Estat espanyol pot arribar a rebre vora 140.000 milions d'euros) poden impulsar l'economia, l'ocupació i la transformació del nostre sistema productiu. No obstant això, cal denunciar que aquestos fons i aquesta voluntat de la Unió Europea no suposen, ni de lluny, el canvi de model necessari per a construir una Europa més justa. El model continua tenint al seu centre la garantia dels beneficis de la gran banca, a la vegada que fa créixer el deute públic mitjançant crèdits, qüestió que pot posar en una situació d'extrema fragilitat als països més endeutats.

D'altra banda, cal posar en valor el primer **govern de coalició** a l'Estat espanyol, entre Unidas Podemos i el PSOE. La traducció política de les protestes i reivindicacions manifestades en les mobilitzacions al voltant del 15M, el posterior sorgiment d'una nova força política com ha estat Podemos, l'encert de l'estratègia de confluència d'IU-Federal amb Podemos per tal de construir Unidas Podemos, així com el creixement determinant dels partits d'esquerres als territoris que representen la realitat plurinacional de l'Estat, han fet possible obrir una nova etapa política més enllà de les alternances del bipartidisme entre el PP i el PSOE.

Sens dubte, i amb totes les errades i deficiències que es puguen atribuir a aquest govern, les polítiques articulades per fer front a la crisi actual han tingut l'objectiu d'afavorir la majoria social, especialment en l'àmbit laboral. Els ERTOS en un moment imprescindible de necessària paralització de l'economia, la pujada de l'SMI, la paralització dels desnonaments, la creació de l'Ingrés Mínim Vital, l'equiparació de les pensions a les pujades de l'IPC, les ajudes a autònoms i PIMEs, l'aprovació de lleis que amplien drets com la llei en favor de la mort digna, les conegudes com a Projectes de llei trans o llei d'igualtat són algunes de les mesures aprovades pel govern de coalició durant els mesos de pandèmia especialment difícils i que es contraposen al tipus de mesures aplicades pel govern popular en l'anterior crisi sota el mandat neoliberal de l'austericidi. Cal ser conscients que encara hi són presents fites com la

reforma laboral, la llei de l'habitatge o un major control públic dels subministres energètics com la llum, que s'ha convertit en un autèntic problema per a milers de famílies davant un sistema de mercantilització injust, paradoxalment allunyat dels paràmetres del lliure mercat, pensat únicament i exclusiva per garantir els beneficis grollers de les grans empreses oligopòliques.

A més a més, la nostra presència al govern estatal resulta una **oportunitat única** per a demostrar a la ciutadania que som imprescindibles a l'hora **d'aplicar polítiques de protecció i transformació** que fins ara no havien estat possibles. Polítiques que avantposen el benestar de les persones per damunt de qualsevol altra consideració. Polítiques en majúscules que han de tindre la capacitat de retornar la credibilitat de la ciutadania en els assumptes col·lectius. Polítiques, en definitiva, que ajuden a fomentar una ciutadania crítica, capaç d'assumir la responsabilitat de formar part d'una col·lectivitat basada en principis alternatius al capitalisme. Sobra dir que el repte és difícil. Patim i patirem l'ofensiva constant dels poderosos per entrebancar l'execució de les nostres propostes, intentant deteriorar i desacreditar la nostra presència per tal que deixem de ser una força determinant en la governabilitat de l'Estat. Cal guanyar la batalla per l'hegemonia cultural, fent front a l'agenda reaccionària, i aconseguint que els valors de solidaritat, igualtat i justícia siguin hegemònics, és una fita necessària per a impulsar i consolidar les nostres polítiques, front a un escenari de recomposició de la dreta, amb la desaparició de Ciudadanos com a la seua conseqüència més evident.

4. El País Valencià: situació general

Demogràficament, el **País Valencià** té una estructura social similar a la del conjunt de l'Estat i a la de la resta de països europeus, amb una base de població jove que cada vegada és més reduïda degut al descens de la natalitat, unes capes més àmplies que representen el que es coneix com a *baby boom* dels anys 60 (població que actualment comença a arribar a l'edat de jubilació) i amb una proporció considerable de **gent gran** gràcies al creixement de l'esperança de vida. Geogràficament, hi ha una població més rejuenida a la Plana de Castelló, la corona al voltant de l'àrea metropolitana de València, la Ribera i la vall del Vinalopó, amb un percentatge de joves i adults joves per damunt de la mitjana valenciana. El fenomen contrari es produeix a la resta del territori, on els adults majors i els ancians superen la mitjana. El percentatge de persones de més de 65 anys és especialment elevat a les zones rurals poc poblades (les comarques de l'interior i interior nord - Alt Maestrat, Alcalatén, els Ports, Alt Palància, Alt Millars, Racó d'Ademús, la Serrania, i la Vall d'Aiora-Cofrents - així com la comarca central del Comtat). Al País Valencià hi ha determinats territoris, especialment a les comarques interiors del Nord de Castelló i de València amb un greu problema de despoblament, mentre que la població tendeix a situar-se a les grans ciutats i les poblacions costaneres. Concretament, segons el CES-CV, 171 dels

municipis del País Valencià estan en **risc de despoblament**. La falta d'oportunitats i infraestructures, sobretot a les zones rurals i poblacions xicotetes, deriven en una emigració de la joventut cap a grans ciutats i altres països on trobar treball i vivenda accessible, apostem per unes infraestructures vertebrades, potenciant considerablement i augmentant anar cap a una xarxa ferroviària pública i de qualitat.

Aquesta situació d'envelliment poblacional tendirà a aprofundir-se si no es posen en funcionament mecanismes que permeten corregir-la: foment de la natalitat, ajudes a la criança i la conciliació, incorporació de persones migrants, millores per a la conciliació familiar, etc. A més, un altre dels molts efectes de la pandèmia de la Covid-19 ha estat la baixada de la natalitat a rècords històrics des que es tenen registres.

Les dades pel que fa l'**exclusió social** també resulten vertaderament preocupants al País Valencià, se situen per sobre de la mitjana estatal, i s'han vist agreujades pels efectes de la pandèmia. Concretament, l'any 2020, atenent a l'índex AROPE, el 29,3% de les valencianes i valencians es trobaven en risc de pobresa o exclusió social (a l'Estat espanyol aquesta xifra era del 26,4%), es tracta de la dada més elevada des de l'any 2017. D'acord amb les dades facilitades per l'INE, els ingressos mitjans per persona se situaren al nostre territori en 11.332€ (front esl 12.292 de mitjana estatal). Donades aquestes circumstàncies, més d'un terç de les valencianes i valencians no poden fer front a despeses imprevistes o una cosa tan necessària per al benestar de les persones com fer vacances. La pobresa afecta encara de forma més clara a la població més dèbil, les xiquetes i xiquets, segons Save The Children, al País Valencià, el 34,8% de les xiquetes i xiquets (més de 310.000 menors) es troben en perill de pobresa o exclusió social. A més, aquestes circumstàncies de pobresa van lligades a escenaris d'economia submergida i a comarques especialment afectades per processos agressius que sota l'eufemisme de la reconversió industrial, han reduït algunes comarques del País Valencià a meres colònies extractives, turístiques i de consum depredador de recursos i territori. L'economia submergida i la precarietat laboral es dona en major mesura en comarques amb menor renda per càpita i en treballs realitzats per dones.

A l'agost de 2021 hi havia un total de 429.574 **persones aturades** al conjunt del País Valencià (255.379 dones i 174.195 homes). El desmantellament progressiu de la indústria a causa de la deslocalització ha provocat que sectors poc qualificats i amb una intensitat alta de mà d'obra com són la construcció i el turisme tinguen un pes important en el conjunt de l'economia del País. Es tracta de sectors econòmics lligats a unes condicions laborals precàries, molt estacionals i susceptibles de canvis en les preferències dels clients. A més, el turisme ha estat precisament un dels sectors més afectats per la crisi de la Covid-19 al mateix temps que s'ha posat de relleu, especialment en la primera onada de la pandèmia, la nostra dependència d'altres països per a disposar de productes de primera necessitat (com ara mascaretes quirúrgiques). Com a formació política hem de visibilitzar de manera decidida la centralitat del treball en el debat polític i social i com repercuteix la configuració actual

del treball en les persones, la família i la societat. Per això hem de ser conscients de les dificultats que la majoria de la població està travessant en aquesta crisi pandèmica. Unida a la precarietat laboral, la societat està patint les conseqüències econòmiques de la inestabilitat generalitzada, que es concreten entre altres qüestions en la desorbitada pujada de la llum, on el govern de coalició es percep com a impotent davant d'aquest fet i incapaç de donar resposta a aquesta situació. Però a més, derivada de les mesures imposades a causa de la pandèmia, s'ha augmentat la distància entre l'administració, il·lustrada també pel gran nombre de persones treballadores en situació d'interinitat, i gran part de la ciutadania, sobretot en els col·lectius en situació d'exclusió i el de les persones majors, a causa de l'ús de les tecnologies. I aquest fet no és només motivat per una bretxa digital o generacional, sinó que realment no s'ha avançat cap a una administració més pròxima a la ciutadania, sinó que s'han construït més barreres per a l'accés a l'administració, com per exemple en la Seguretat Social, on és molt complicat accedir a una cita prèvia o la tramitació de l'Ingrés Mínim Vital que s'ha demostrat una carrera d'obstacles.

La **joventut** ha sigut i és sempre un dels col·lectius dels més afectats per les crisis econòmiques i, més concretament, per la derivada de la pandèmia de la covid-19. Aquesta crisi ha provocat un augment i agreujament de les **malalties mentals** en les persones joves, de fet, segons l'Organització Mundial de la Salut, "el trastorn per estrès posttraumàtic, l'ansietat i la depressió són, respectivament, cinc, quatre i tres vegades més freqüents en comparació amb el que habitualment es detecta".

El capitalisme és un model econòmic que empobreix i precaritza la vida de la gent jove, que s'ha vist més accentuada si cap a causa de la pandèmia, portant a molts d'ells a una situació crítica.

Els i les joves del País Valencià pateixen un nivell de **desocupació** del 41,28% (font: EPA). A aquesta dada ja de per sí dolenta cal afegir la temporalitat, la subocupació, la sobrequalificació, la parcialitat i els baixos sous, que fan que als pocs llocs d'ocupació als que es pot accedir tinguen pitjor condicions laborals. A tota aquesta situació cal afegir el fet que sovint cal compaginar treball i formació per a accedir a uns estudis superiors, junt amb pràctiques no remunerades. Aquest fet està directament relacionat amb la dificultat d'emancipació entre la gent jove. L'esbiaix generacional es fa més evident quan pensem en el dret a l'habitatge. La inestabilitat laboral i els minsos salaris són les principals raons que dificulten l'accés a l'habitatge, junt amb l'augment desorbitat dels preus.

Segons, l'EPA, l'edat d'**emancipació** ja se situa en els 32 anys. Abans de la pandèmia de la COVID-19, el 81,4% de les persones de 16 a 29 anys encara vivien a casa de les seues famílies i hem de tindre en compte que aquestes dades han empitjorat amb la crisi econòmica producte de la crisi sanitària. La precarietat i inestabilitat laboral no permeten signar hipoteques a 30 anys i els lloguers també han experimentat un

creixement exponencial per culpa d'activitats especulatives. Cal acabar amb l'enriquiment d'uns pocs que suposa la negació del dret d'una majoria a l'habitatge.

Les persones joves necessiten garanties per al seu futur, on puguen trobar treball i construir famílies, on tinguen accés a internet i puguen teletreballar si és necessari, més encara en temps de pandèmia quan tanta gent està tornant als seus llocs d'origen i tenim l'oportunitat del retorn amb dignitat.

La **degradació dels ecosistemes** del País Valencià ha sigut norma constantment durant dècades. La contaminació de terra, mar i aire avança sense fre. L'erosió produïda per l'èsser humà i la falta de mesures posen la natura en perill constant d'incendi, sobretot en èpoques de calor, que són cada vegada més llargues pel canvi climàtic. La costa està urbanitzada massivament i l'interior corre perill de convertir-se en zones despoblades on les empreses d'energia gestionen infraestructures sense tindre en compte cap factor que protegisca un equilibri ecològic. Un exemple són les invasives plantes fotovoltaïques a les comarques del Sud.

El planeta no pot més, els recursos s'acaben i, en concret, el País Valencià està arribant als seus límits. No obstant això, es segueixen planificant grans infraestructures, com l'ampliació del port de Valencià o la construcció d'altres infraestructures en platges encara sense edificar, com és el cas del paratge de la Renegà en Castelló o Cala Mosca en Oriola.

El capitalisme no és verd. Els hàbits de consum, cada vegada més procesats i cada vegada amb petjades de carboni més grans, són una gran part del problema de la insostenibilitat. El sistema de producció capitalista i la dependència de l'economia valenciana del turisme massiu i convencional agreuja molt més aquesta situació i impedeix fer un vertader canvi, que siga realment sostenible i que tinga cura dels ecosistemes i territoris.

4.1 El Govern del Botànic

L'any **2015**, l'Acord del Botànic entre el PSPV i Compromís va fer possible **desallotjar el Partit Popular** del govern autonòmic després de més de 20 anys instal·lats en el poder. Anys que varen estar marcats per la corrupció lligada a grans esdeveniments i per les polítiques antisocials que varen fer del país un territori propici per als grans negocis de corrupció urbanística, suposant tot plegat la desfeta del nostre territori.

Malgrat la nostra ferma crítica a la corrupció exercida pel PP durant tots aquells anys, mitjançant la lluita i denuncia constants feta pel nostres representants al grup parlamentari autonòmic, malauradament **restarem fora de la Generalitat** després de les eleccions de maig de 2015, al no assolir la barrera electoral del 5%. EUPV no tingué, per tant, la possibilitat de formar part del tan desitjat canvi a nivell autonòmic, no obstant això, l'organització va poder mostrar un dels seus pilars fonamentals, el

seu arrelament al territori, formant part dels nous governs del canvi que també varen ser possibles en molts dels nostres municipis.

Fou a les darreres eleccions autonòmiques d'abril de **2019** quan aconseguirem tornar a estar presents a les Corts Valencianes, gràcies a les **polítiques de confluència** amb Podem i sota la denominació de la coalició Unides Podem- Esquerra Unida. Amb moltes dificultats, però amb un convenciment vehement, aconseguim tindre de nou presència i fer visible la nostra organització al mapa polític valencià. A més a més, gràcies a l'Acord del Botànic II, EUPV entra a formar part del govern valencià per primera vegada en la seua història, gestionant la Conselleria de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica, així com la Direcció General d'Economia Sostenible.

Per tant, a hores d'ara, entenem que cal prioritzar la **defensa i el manteniment del govern de la Generalitat** producte de l'acord entre diferents forces progressistes. Hem de ser conscients que si no mantenim aquest espai de poder institucional no podrem dur a la pràctica les nostres polítiques socials. La dreta i l'extrema dreta que no entenen estar a l'oposició, destinaran tots els seus efectius per a capgirar l'actual correlació de forces i poder tornar així a les utilitzar les institucions per al seu negoci i benefici junt amb el de les elits econòmiques. Si dolent fou el govern del PP en solitari, pitjor encara pot arribar a ser un govern en coalició PP-VOX, que seria l'única opció de govern factible que reemplaçara el govern del Botànic.

4.2 La nostra aportació al Govern del Botànic

Formar part del govern, sempre que siga possible, suposa una oportunitat que cap organització política amb voluntat transformadora pot deixar passar. En una situació política inestable, on les majories es constitueixen sovint per poca diferència, esperar un resultat millor a la propera cita electoral constitueix una aposta amb una fonamentació poc sòlida. Així ho demostren les cites electorals estatals abans del primer govern de coalició, com també el resultat obtingut per Podem en ajuntaments i Generalitat després d'apostar per no entrar a formar part de la majoria dels governs de coalició després de les eleccions de 2015. Sens dubte, governar quan no se és el soci més gran d'una coalició, desgasta, però no fer-ho també i sense menystenir la imprescindible tasca d'oposició, cal entendre que la **capacitat de transformar la vida de les persones** des dels governs és major que des de l'oposició.

És per això que valorem de forma **positiva** la nostra presència en el govern valencià, que no es limita a les àrees de gestió directes sinó que es treballa per tractar d'**influir en el conjunt de les accions del Govern del Botànic**. Allà on a PSPV i Compromís els fluixegen les cames a l'hora de prendre determinades decisions, des d'EUPV fem tot el possible per dur-los cap als posicionaments que més clarament beneficien la majoria social (els fons de recuperació europeus o les reversions sanitàries en serien dos exemples clars). A EUPV hem de ser capaços de capitalitzar els èxits del govern

com a propis, independentment de l'àrea a la qual pertanyen, de la mateixa forma que cal ser conscients que ocorre a l'inrevés, quan es prenen determinades decisions que no són plenament compartides.

Si ens centrem en les **nostres àrees de gestió directa** (veure informe de gestió) podem demostrar amb rotunditat la nostra solvència en la gestió d'aspectes tan importants i transversals com la transparència, la participació i, com no, una **política tan necessària** al nostre territori com denostada pels anteriors governs, especialment els de dretes: la memòria democràtica. La justícia i la reparació cap a les persones i familiars que patiren les pitjors conseqüències de la dictadura franquista, i que vuitanta anys després encara no havien tingut cap tipus de reconeixement ni reparació per part de les institucions.

Tot i el balanç clarament positiu que acabem de traçar, cal tenir present el pes limitat de la nostra formació política donat que, com a EUPV, només comptem amb dos diputades de 99 i amb una sola conselleria. Sens dubte per millorar la capacitat d'implementar el nostre projecte polític és necessari **construir una base social més àmplia** i fer créixer així el nostre suport electoral i la nostra presència institucional.

S'han de reconèixer també la dificultat de construir espais comuns i de confiança dintre de la coalició Unides Podem- Esquerra Unida, tant a les Corts com al govern valencià. La creació i **consolidació** d'aquests **espais** ha de ser una prioritat actual tant per al que resta de legislatura com de cara a les properes cites electorals. Eixa debilitat de la coalició ha tingut també els seus efectes dintre del Govern del Botànic donat que UP-EUPV no ha fet el paper de mediador que podria haver exercit en diverses ocasions en les que PSPV-Compromís han discrepat públicament.

Tenint en compte el nostre pes dintre del govern autonòmic, la realitat és que fora d'aqueixos acords de mínims que vénen marcats explícitament en els acords de govern, ens resulta molt difícil ampliar els objectius programàtics claus per a aqueixa transformació del model social, econòmic i polític. Això en massa ocasions ens crea **contradiccions** que cal intentar bregar i saber assumir dins d'aqueix marc global que comporta formar part d'un **govern de coalició**.

D'altra banda, formar part de l'executiu implica que ha d'haver-hi **consens** amb la resta de forces que formen part de l'executiu a l'hora de presentar propostes legislatives. Això és un condicionant que limita el treball propositiu del parlamentarisme. Amb tot, cal posar en la balança aquestes limitacions i contradiccions i les polítiques que gràcies a la nostra presència en aquests governs poden tirar avant.

El nostre territori necessita que es resolga una qüestió fonamental i que segueix encallada tot i el govern de coalició estatal, que hauria d'estar predisposat a solucionar-la però sembla que no és així: l'**infrafinançament valencià**.

No podem esperar més per resoldre una qüestió que des de fa dècades suposa un entrebanc al nostre desenvolupament. La realitat és que els valencians som l'autonomia pitjor finançada de tot l'Estat espanyol tenint en compte la nostra renda per càpita i això es tradueix ens menys recursos per a protegir els mateixos drets i proveir els serveis que se'n deriven.

Sense que acaben convertint-se en una distracció temporal que no ens ha de fer perdre l'objectiu en qüestió, cal veure els Fons de Recuperació europeus com una bona possibilitat per combatre les dificultats generades per l'infrafinançament.

Ha de ser una prioritat d'una organització com EUPV que els efectes de la **recuperació, amb més justícia i igualtat, arriben a totes i tots**. És prioritari establir els mecanismes necessaris que facen que els fons de recuperació no acaben únicament i exclusiva a mans d'uns pocs.

5. La proposta política de futur d'EUPV: el nostre projecte de país: classe, igualtat, ecologisme, antifeixisme i valencianisme

La crisi econòmica de 2008 i l'aplicació de les polítiques d'austeritat i de retallades dels serveis públics va suposar una pèrdua considerable en els drets i les condicions materials de la classe treballadora i dels sectors més vulnerables del País Valencià. Fins aleshores, les generacions més joves s'auto-concebien com a classe social *aspiracional*, entenent que l'ascensor social no s'aturava i que els fills i les filles de cada generació acabaria vivint millor que l'anterior. Però l'increment de la desigualtat, la pobresa, l'atur i l'emigració de valencians i valencianes a l'exterior com a conseqüència de les polítiques neoliberals, trencà l'imaginari dominant de progrés il·limitat i s'obrí una etapa de pessimisme respecte del futur més immediat.

Per això, Esquerra Unida del País Valencià planteja fer front als reptes de les properes dècades des de **cinc eixos transversals** que aspiren a construir una majoria social al nostre país: 1) Millora de les condicions materials de la classe treballadora i dels sectors més vulnerables; 2) Igualtat en la diversitat de gènere, orientació sexual, ètnica i cultural; 3) Ecologisme com a motor de canvi del model econòmic actual; 4) Antifeixisme per a conquerir i consolidar els avanços democràtics i 5) Valencianisme per a vertebrar el nostre territori amb la mirada dels quatre pilars anteriors.

5.1 Classe

La posada en marxa de l'escut social a l'àmbit estatal i de les polítiques socials promogudes pel govern valencià en els darrers anys, especialment durant la

pandemia de la COVID-19, són un canvi de paradigma econòmic que trenca radicalment amb la gestió de la crisi anterior i de totes aquelles crisis cícliques del capitalisme, des de la victòria de les tesis neoliberals dels anys setanta. Però, no només es tracta d'una transformació de la geopolítica i l'economia global, sinó que també parlem d'un canvi respecte a les polítiques aplicades contra les classes populars durant els 20 anys de governs del Partit Popular al País Valencià.

La nostra organització té la missió de reconvertir esta situació excepcional en la història de les crisis del capitalisme en una norma i un exemple per al futur, dintre d'eixa mirada més ampla que ens porta a la construcció d'un nou sistema econòmic que **acabe amb l'explotació de la nostra classe**.

Per això, el País Valencià ha de seguir aprofundint en les polítiques socials que milloren les condicions de vida de les famílies treballadores. Les polítiques socials són, a més a més, la millor recepta contra la crispació que pretenen inocular en la població les dretes mitjançant l'airejament d'una política de confrontació identitaria molt volàtil i centrada fonamentalment en elements purament estètics, simbòlics i buits de contingut.

La millor manera d'enfrontar-se a este intent de crispació és, per tant, **revaloritzar l'ús de la política** com a eina que ha caracteritzat el moviment obrer i les forces polítiques d'esquerra i que ha millorat històricament les condicions materials de la classe treballadora que EUPV aspira a representar.

La identitat del poble valencià ha d'anar més enllà del debat de la simbologia, la cultura i la llengua, sense oblidar-lo, però emfatitzant amb allò que permet als valencians i les valencianes formar un projecte de futur segur, estable i esperançador en el País Valencià. Això passa necessàriament per posar en valor i enfortir els serveis públics com a garantia per no deixar a ningú enrere, però també la construcció d'un nou teixit productiu que diversifique l'economia i l'expandisca cap a sectors amb major valor afegit com la ciència o la investigació, dignificant també altres professions vinculades a les cures familiars, l'agricultura, la indústria, el turisme o les professions artístiques que pateixen una gran precarietat i pitjors condicions laborals.

5.2 Igualtat

L'onada de violència verbal i física contra col·lectius vulnerables, com el moviment LGTBI o el feminisme, a la qual estem assistint en els darrers anys, així com l'escalada dels discursos d'odi en les xarxes socials i en altres mitjans de comunicació i de partits polítics i organitzacions racistes contra immigrants i estrangers han de tindre en front una societat civil organitzada i forta.

El País Valencià ha esdevingut un territori cada vegada més plural, tolerant, divers i inclusiu amb totes les seues diferències. Les polítiques d'igualtat portades a terme en els primers anys del Govern del Botànic són l'inici d'un llarg camí que encara queda per recórrer. Novament, la identitat del poble valencià és un tret que està en permanent disputa política. Per això, com a organització política, EUPV ha de reforçar eixa batalla cultural (sempre que siga possible amb un peu dins de les institucions i un altre al carrer), reivindicant la **identitat valenciana entorn a l'eix democràtic, popular i progressista**, que represente la igualtat de gènere, les llibertats sexuals i identitàries, així com minories ètniques, culturals i tot tipus de diversitats.

El País Valencià ha estat un referent per a la conformació d'un govern de coalició progressista al govern central entre el Partit Socialista i Unides Podem - Esquerra Unida. Ara, la continuació d'una segona legislatura del pacte del Botànic, amb la incorporació de la nostra organització política en el Consell, ha de servir també per a **consolidar el País Valencià com un territori plural, feminista, tolerant, divers i inclusiu**.

5.3 Ecologisme

La contradicció més gran del sistema capitalista és la **fal·làcia d'un creixement il·limitat** en un planeta de recursos naturals limitats. La crisi ecològica és una oportunitat per a assenyalar la gran contradicció del capitalisme i al mateix temps dibuixar una alternativa de model econòmic respectuós amb el medi ambient.

Hem d'apostar per la integració del concepte de **decreixement** en la nostra política de desenvolupament, no com a la idea de tornar enrere en el temps, en la qualitat de vida, sinó com a la búsqueda de l'equilibri de la societat humana en el planeta. Realment quan parlem d'una economia circular, de residu zero, de consum de proximitat, en realitat el que estem dient és ni més ni menys que la humanitat ha de desenvolupar-se en harmonia amb la naturalesa, i eixa és la base de l'ecologisme d'EUPV, que transcendirà tots els àmbits de l'acció política de la nostra organització de forma transversal.

No obstant això, l'avanç de l'extrema dreta i la seua consolidació parlamentària arreu d'Europa i del món és també un risc a l'hora de visibilitzar una eixida social a la crisi ecològica. EUPV ha d'estar preparada per combatre l'*ecofeixisme*, és a dir, la ideologia que davant la possibilitat d'un futur mancat de recursos i amb el pretext de millorar les condicions ambientals i la qualitat de vida de la humanitat pretén imposar actuacions de caràcter totalitari per a assolir eixos objectius, per damunt fins i tot dels drets humans. L'*ecofeixisme* treballa perquè només aquelles persones amb poder econòmic i/o militar seguisquen acaparant-los a costa de que les majories socials no puguen accedir ni als mínims materials d'existència digna.

En conseqüència, EUPV ha de ser el **referent de l'ecologisme** en el sistema polític valencià. Des del municipalisme, passant per les comarques i arribant fins a l'àmbit de País, la nostra organització ha de començar a implementar els canvis, xicotets i grans, dins i fora de l'organització, que permeten una transició cap a un sistema de desenvolupament realment sostenible a partir del concepte de decreixement. Convé centrar esforços d'anàlisi, discurs i proposta amb el propòsit de condicionar significativament la política pública de transició ecològica. Per a això és necessari hegemonitzar els plantejaments relatius al decreixement i la sobirania energètica dels pobles, incidint en què la transició ecològica és una transformació estructural i radical del model econòmic i social, la qual passa per superar les formes de producció i de consum capitalistes.

5.4 Antifeixisme

Els valencians i les valencianes no podem mirar cap al futur sense recordar que si hui som capaços d'avançar en termes democràtics és gràcies a les lluites que guanyarem en el passat amb la força dels moviments socials i la societat civil organitzada. Eixa és l'essència de la **memòria democràtica**: no oblidar qui va lluitar i qui va aconseguir els drets i les llibertats que hui gaudim, però tampoc qui hi va oposar resistència perquè això no passara.

El 9 d'Octubre de 2018 la societat valenciana va respondre de manera contundent amb mobilitzacions als carrers contra les agressions feixistes de just un any abans en la ciutat de València. La resposta va ser, sobretot, antifeixista, però també de País, amb la mobilització d'organitzacions socials d'arreu de les comarques valencianes. No podem concebre el poble valencià i la seua identitat sense este tret característic.

El **País Valencià és antifeixista i EUPV**, gràcies a la seua lluita històrica contra l'oblit, però també a una militància que en moltes ocasions prové precíssament d'eixes lluites històriques, ha de convertir-se en la **força política referent de l'antifeixisme**. Volem seguir construint eixa societat valenciana plural, tolerant, diversa i inclusiva però cal recordar que davant hi trobarem les forces polítiques conservadores i retrògrades. Per a seguir aprofundint en termes democràtics hem de ser conscients que els drets de hui no són casualitat ni tampoc foren concedits per les elits polítiques i econòmiques, sinó que són gràcies a les conquestes socials i a les lluites ciutadanes del passat.

5.5 Valencianisme

La consciència i la identitat de classe treballadora, la igualtat en la diversitat, l'ecologisme i el respecte al medi ambient i l'antifeixisme han de ser els pilars fonamentals del valencianisme polític del segle XXI.

Si el segle XIX i el principi del segle XX va estar marcat per l'internacionalisme obrer i la solidaritat de classe entre diverses nacions, al segle XXI se li ha d'afegir la complexitat de la nova divisió del treball i la diversitat(s) que han començat a nodrir la nova identitat del poble valencià.

El valencianisme que defense EUPV per al futur ha de **recollir** totes estes **identitats fragmentades** així com les demandes insatisfetes de la societat valenciana en altres qüestions com l'infrafinançament o la manca d'infraestructures. El País Valencià pot ser moltes coses, però el nostre projecte de País no pot oblidar les condicions materials de la classe treballadora, ni les lluites dels col·lectius minoritaris, ni les del feminisme, ni les de l'ecologisme. El valencianisme que EUPV defense ha de ser capaç de **canalitzar** totes estos **reclams** i transformar-los en un subjecte polític que siga capaç d'agregar a grans majories. Hem de treballar perquè els valencians i les valencianes es vegem a sí mateix com un poble treballador, divers, feminista, ecologista i antifeixista i que, per tot això, es consideren *valencianistes*. El valencianisme d'EUPV aposta per una vertebració del territori basada en la potenciació de les comarques aprofundint en una vertadera descentralització que permeta el ple desenvolupament dels municipis més enllà de les capitals i siga part de l'essència del nostre autogovern. A més, la potenciació de les senyes d'identitat valencianes és fonamental en el posicionament polític d'EUPV, on la llengua pròpia, la cultura tradicional i el dret foral valencià són claus fonamentals.

EUPV en defensa d'un Municipalisme amb més recursos, sostenible, verd, solidari i inclusiu.

Esquerra Unida, com a força política eminentment municipalista, convençuda que l'Ajuntament és l'administració més pròxima i que millor atén les necessitats ciutadanes i millora el seu benestar, considera que ja és hora d'una descentralització administrativa que transferisca als ajuntaments més competències i recursos. Per això reivindica a l'administració central i autonòmica una decidida llei de descentralització i suficiència financera dels ajuntaments que garantisca als municipis "autonomia, coordinació, solidaritat i corresponsabilitat".

Esquerra Unida defensa un municipalisme sostenible i verd, solidari i inclusiu, en el qual la prioritat ha de ser la prestació de serveis públics municipalitzats (serveis socials, mobilitat, manteniment, neteja etc) i un urbanisme sostenible i controlat.

Els Ajuntaments necessiten recursos provinents, bé de transferències de l'administració central o autonòmica, fruit de la segona descentralització, bé d'una fiscalitat municipal justa que garantisca la prestació dels serveis públics de qualitat per a tots i totes i una creixent cohesió social. EUPV considera que els impostos són l'expressió de la solidaritat que permet la prestació d'aquests serveis. Però la fiscalitat, perquè siga justa, ha de ser progressiva. Impostos com l'IBI o l'IAE han de gravar de manera diferent i sense cap privilegi (com ocorre amb molts dels béns de l'Església)

a les propietats i negocis, en funció del valor real dels immobles i dels beneficis dels negocis, igual que a l'habitatge buit de grans tenedors.

EUPV sempre ha sigut partidària de la desaparició de les Diputacions com a administracions interposades, les competències de les quals han de ser assumides per la Generalitat al mateix temps que aposta per una Llei de comarcalització efectiva.

Un finançament just i suficient i una fiscalitat valenciana justa i progressiva.

EUPV sempre ha denunciat l'infrafinançament endèmic i històric del País Valencià. És en la present legislatura en la qual hem de donar una resposta definitiva a aquesta reivindicació.

Qualsevol projecte de País requereix dels recursos suficients per a poder prestar els nombrosos serveis públics (serveis socials, educació, sanitat, dependència, seguretat, transport etc). Però a part de l'aportació essencial de l'Estat, EUPV considera necessària una reforma fiscal valenciana en els àmbits de les seues competències que siga progressiva en funció de la propietat i els beneficis dels diferents negocis.

Esquerra Unida és clarament partidària d'establir la Taxa turística. Una taxa, imposada ja en més de 150 ciutats turístiques europees i, en el cas del territori espanyol, a Balears i Catalunya, que es concep com una contribució justa i una compensació, tant per la petjada ecològica i mediambiental que deixen els qui visiten el nostre País, com pel cost dels nombrosos serveis que se'ls presta . Una taxa municipal per pernoctació que suposa un mínim gravamen sobre les tarifes d'allotjament.

Aquest fons es dedicarà a la promoció turística, la conservació del patrimoni i el finançament de projectes que afavorisquen el turisme sostenible .

Així mateix és hora que l'Església com a institució contribuïsca amb els seus impostos, de manera justa i equitativa, al sosteniment de la vida i els serveis municipals. No pot continuar la situació de privilegi d'exempció fiscal del qual gaudeix sobre els nombrosos béns mobles i immobles que posseeix, dels quals obté beneficis, excepció feta dels immobles dedicats específicament al culte o servei religiós .

Un dels grans problemes socials és l'escassetat d'habitatge en lloguer. Per això l'habitatge buit de grans tenedors ha d'estar gravat fiscalment per a evitar que es pugui especular amb ell i isca al mercat de lloguer, un lloguer els preus màxims del qual ha d'estar regulat i limitat, mentre s'ha de prevaldre fiscalment al xicotet propietari d'habitatge en lloguer.

Protegim el medi ambient

Tots els informes d'institucions científiques i acadèmiques oficials ens assenyalen que la pujada en més d'un grau i mig Celsius de la temperatura ambiental (un fet ja imparable segons molts investigadors) ens deixa un planeta amb menys recursos hídrics, amb oceans més pobres en biodiversitat i més agressius amb els litorals, amb espais desertificats cada volta més amples i, entre molts altres efectes negatius, estius insuportables i incendis forestals imparables.

Estes alertes que el món científic ens ha fet arribar encara donen un espai a l'esperança si actuem ja acabant amb el capitalisme, un sistema depredador de recursos naturals i humans per definició. En este sentit, des d'EUPV ens oposem a macroprojectes com l'ampliació del port de València i els projectes urbanístics de la Renegà, Golf Sant Gregori (a Borriana) o Calamosca (a Orihuela).

El sector primari té un gran impacte sobre el medi ambient i una gran implantació al País Valencià, per això és necessari abordar com més prompte millor una transformació del sector agrícola. Passant per la recuperació d'espais agrícoles per a frenar l'erosió del sòl i la desertització, la limitació de l'ús de fitosanitaris, pràctiques inadequades agrícoles, augment de la biodiversitat i del benestar animal mitjançant el tancament d'explotacions intensives de ramaderia. Per a tot això, primer hem de replantejar els canvis d'hàbits de consum en l'alimentació, passant del model depredador de hui i anar a un model de proximitat, agroecològic i just amb les persones que treballen en el camp o en la mar, secundant i dignificant el treball en el sector primari i els seus treballadors/es, augmentar la superfície cultivada i dirigir-nos cap a l'autosubsistència i una major resiliència.

És en aquesta situació de crisi ambiental on l'activitat de forces polítiques d'esquerres i ecologistes com Esquerra Unida del País Valencià ha de servir per modificar el nostre panorama actual i oferir idees i accions encaminades a **salvar el planeta** i, amb ell, el propi ésser humà. En aquest sentit, volem aportar a la societat valenciana valors, iniciatives i accions que tinguen com a objectiu eixir d'este sistema depredador de recursos, oferir alternatives realistes i aglutinar la ciutadania i l'opinió pública cap a eixe canvi de trajectòria imprescindible si volem prosperar com a espècie al planeta.

El canvi climàtic provocat per la Humanitat està ja influint en conflictes que, al mateix temps, ens aboquen a més migracions forçades, més desigualtat i un deteriorament més pronunciat dels espais naturals. Trencar aquesta "**espiral del col·lapse**" és una prioritat i, per a fer-ho possible, cal gent formada, concienciada i motivada. És ací on l'activitat d'EUPV ha de ser fonamental com formació política i exemplar en aquells espais on ocupem una responsabilitat de govern ja siga local, autonòmica, estatal o europea.

Des d'EUPV pensem que les línies per on ha de transitar el canvi cap a una societat sostenible son bàsicament els següents:

- Transició energètica cap a un sistema d'energia renovable 100% i democràticament gestionat. La manera d'obtenir-la no pot perjudicar el territori, ha de garantir la integritat del paisatge, els ecosistemes i els usos dels sòls agrícoles, aprofitant en major mesura les infraestructures; i ha d'estar regida per unes polítiques més socials com, per exemple, l'autoconsum.
- Formació de la ciutadania en sostenibilitat i Medi Ambient en tots els àmbits i de forma transversal.
- Decreixement com a fórmula urgent per a reduir el consumisme i transitar cap a una societat post-capitalista on l'objectiu principal de cada persona siga compartir i no posseir.
- Canviar el model d'economia globalitzada actual basat en el transport mogut amb energia fòssil i el consum de qualsevol producte a qualsevol part del planeta sense que ningú assumisca el cost ambiental d'això.

Una educació universal i inclusiva

La pandèmia de la Covid-19 ha fet evident la necessitat d'augmentar la inversió educativa al País Valencià, amb una clara aposta per reduir els efectes negatius que el tancament produït per la situació d'emergència sanitària ha tingut en la població escolar en general.

EUPV aporta al Govern del Botànic la **defensa sense fisures de l'escola pública**. Cal augmentar els recursos en professorat i reduir la ràtio en les aules, així com garantir la total presencialitat en totes les etapes educatives. Apostem per donar competències als ajuntaments en matèria educativa, per a què promoguen projectes educatius d'entorn.

Per a EUPV l'educació és un dret universal bàsic. Volem una **educació pública, gratuïta, laica, feminista, democràtica, ecològica, inclusiva i valenciana**, mitjançant una xarxa única de centres de titularitat i gestió pública, des de l'etapa d'Educació Infantil (0-6 anys). Supressió progressiva dels centres privats sostinguts amb diners públics, possibilitant la seua integració en la xarxa de centres públics. Augment de la inversió en la Universitat amb l'objectiu d'aconseguir la gratuïtat de l'ensenyament universitari.

Apostem per l'educació pública i gratuïta com a única garantia del dret universal a l'educació en condicions d'igualtat i democràcia, com a base de la cohesió social i de la formació de persones més iguals, més lliures i més crítiques, amb una aposta decidida per la coeducació dels xiquets i xiquetes.

Per això, destaquem les següents propostes:

- Promoure una Llei Valenciana d'Educació consensuada amb la comunitat educativa i acompanyada per una Llei de finançament.
- Impulsar la normalització lingüística en tots els àmbits educatius valencians.
- Consensuar una alternativa compartida d'universitat pública al servei de la societat entre tota la comunitat universitària i no als interessos de mercat.
- Ampliar la xarxa de centres educatius de titularitat i gestió pública, per a cobrir totes les necessitats d'escolarització en les diferents etapes i modalitats educatives. Amb especial atenció a l'Educació Infantil.
- Especial atenció es dedicarà a l'Educació Infantil, la primera etapa de la qual (0-3 anys serà obligatòria i generalitzada per a l'Administració i voluntària per als pares i mares, amb atenció especial a xiquets i xiquetes en situació de pobresa o exclusió social i a la detecció precoç de desigualtats en l'aprenentatge per a donar els suports educatius precisos
- Garantir la generalització i gratuïtat total de l'ensenyament públic en les etapes d'infantil 0-3, etapes obligatòries, Batxillerat, FP .
- EUPV planteja com a objectiu la gratuïtat dels estudis universitaris. Mentre s'aconsegueix aquest objectiu, s'establirà i augmentarà progressivament un ampli sistema de beques que no impedisca a cap alumne o alumna l'accés a la Universitat per raons econòmiques de les famílies
- Suprimir de manera progressiva els concerts amb l'ensenyament privat i de manera immediata als actuals centres que discriminen per sexe.
- Augmentar la inversió pública en educació (en 2020 la inversió era del 21'78% del PIB valencià i haguera d'aconseguir el 25% del PIB). De manera prioritària s'ha d'augmentar la inversió en la generalització i gratuïtat de la E. Infantil 0-3, en l'atenció a la diversitat en l'ESO, en la reducció de ràtios en les etapes de primària i secundària, en l'augment de l'oferta de places públiques d'FP i en l'augment substancial de beques universitàries fins a la seua gratuïtat.
- Potenciar l'escola rural, com ú dels eixos vertebradors del territori i com a element de contenció de la despoblació de les zones rurals.
- Mantenir els recursos invertits en educació durant la pandèmia, així com la reducció de ràtio.
- Ampliar les plantilles de professorat i d'altres professionals de l'educació (mediadors, psicòlegs, intèrprets de signes, tècnics d'infermeria).
- Dignificar la Formació Professional amb una millora de la seua oferta.
- Promoure un currículum laic, crític, intercultural, inclusiu, igualitari i ecològic, el qual garantisca les ferramentes necessàries, com ara l'assignatura de filosofia, per a crear ciutadanes lliures i crítiques, així com els coneixements en memòria democràtica com a vacuna antifeixista. Aprofundir i millorar l'orientació educativa en l'ensenyament obligatori.
- Crear un cos únic del professorat.
- Revisar la formació inicial del professorat i potenciar la formació permanent.
- Regular, d'acord amb els sindicats. el marc de condicions de treball dels docents i altres professionals de l'educació. Reducció de la ratio

professor/alumne i de la càrrega horària lectiva que permeta una millora de la qualitat educativa i unes condicions laborals dignes.

- Estabilitzar les plantilles dels centres. Reduir gradualment la temporalitat i el nombre de professorat interí, reconèixer el valor de la seua labor docent com a via per a garantir la seua estabilitat i facilitar el seu accés al funcionariat. La figura del professorat interí ha de ser l'excepció i no la regla.
- Gestió democràtica dels centres. Els Consells Escolars de Centre seran els òrgans competents en l'elecció de la direcció dels centres i en la gestió democràtica dels centres. En la seua elecció estarà garantida la participació efectiva i democràtica de pares i mares i de les AMPAS, així com de representants de l'alumnat, a partir de l'ESO.
- Fomentar fórmules de reconeixement de l'experiència com a factor habilitant per a exercir determinades professions, quan no s'ha pogut accedir als estudis pertinents per condicionants socioeconòmics.
- Formació tant per al professorat com per al personal no docent en masculinitats igualitàries, llenguatge inclusiu i no sexista, educació afectivosexual, diversitat funcional, respecte a diferents cultures; en educació per a la pau i resolució de conflictes de forma no violenta.
- Ús del llenguatge inclusiu en qualsevol nivell educatiu i incorporació de referents femenins en el contingut lectiu en tots els nivells educatius.
- Facilitar l'accés al currículum educatiu a aquelles persones amb diversitat funcional. Promoure els patis i l'oci inclusius.
- Fomentar la formació del professorat i el personal no docent en la cura del medi ambient. Impulsar la transició ecològica en tots els centres educatius.

La revolució serà feminista

Des dels seus orígens EUPV és una organització feminista, com a tret necessari per a aconseguir una societat igualitària i justa. Tot i les dècades de lluita en aquest àmbit, no només queda encara molt per fer sinó que hui més que mai trobem present la possibilitat de perdre moltes de les fites i els drets aconseguits a mans d'aquells que neguen l'evidència, desqualifiquen i criminalitzen allò que resulta un imperatiu moral: **acabar amb les desigualtats inherents a l'heteropatriarcat**, sobre les quals s'ha construït durant segles la nostra societat.

Des de l'any 2003 han sigut comptabilitzades 1118 morts de dones a mans de les seues parelles i exparelles. Aquest any, les víctimes de violència de gènere ascedeixen a data 19 de novembre a 37. Cal assenyalar la data, donat que la xacra de la violència masculista no s'atura. A més d'aquestes 37 dones, aquest any, altres 33 han estat assassinades o violades pel fet de ser dones.

Per tant, per seguir impulsant la lluita per la igualtat considerem necessari:

- Vigilar activament que es complisca el “Pacte valencià contra la violència de gènere i masclista i actualitzar la Llei d'igualtat autonòmica en el marc de la convenció CEDAW, el Conveni d'Istanbul i la Declaració de Drets Humans.
- Visibilitzar la violència obstètrica i posar fi a la seua normalització.
- Eliminar els estereotips de gènere en la publicitat institucional.
- Modificar la Llei d'IVE 2010 que garantisca de manera efectiva i garantista el dret de les dones a decidir sobre el seu propi cos, combatent així els atacs dels últims anys i les traves administratives amb clar caire polític per a impedir en la mesura que siga possible dur a terme aquest dret.
- Promoure una normativa sobre el sistema d'igualtat retributiva que acabe amb la bretxa salarial.
- Combatre la mercantilització del cos de les dones, no a legalització dels ventres de lloguer, i per l'abolició de la prostitució. Urgeix desenvolupar un pla contra el tràfic que contemple una legislació abolicionista de la prostitució que penalitze la demanda, perseguisca tot tipus de proxenetisme i done alternatives de vida dignes amb plans integrals a les víctimes d'aquesta explotació sexual, entenent que són víctimes de violència de gènere.
- Impulsar polítiques de conciliació i corresponsabilitat en tots els àmbits, donat que les necessitats de les cures estan mal repartides i completament feminitzades, majoritàriament no remunerades o mal remunerades. Estem davant una crisi de cures profunda amb l'esgotament del model patriarcal i capitalista, sostingut sobre la divisió sexual del treball que provoca l'exclusió i l'invisibilització de les dones.
- Cap Dret Humà és contrari al Dret Humà de les Dones. Hem d'acumular forces i teixir aliances en el moviment feminista i amb els diferents moviments socials per a exigir una transformació profunda de l'actual organització social, la nostra agenda feminista ha de ser transversal i interseccional. En aquesta tessitura hem de seguir amb el treball inclusiu, de cohesió i de distensió del Moviment Feminista sense deixar per això de defensar i avançar en els nostres posicionaments
- Des d'un àmbit més estrictament d'organització, cal crear una Xarxa Feminista d'EUPV que aposte per la transversalitat organitzativa, institucional i entre les xarxes d'activistes, amb les diferents responsables, col·lectius i companyes que es troben dins de l'àmbit feminista, per a poder generar una xarxa de suport, coordinació i formació entre nosaltres i amb altres xarxes, que ens permeta desenvolupar el treball quotidià dins del moviment feminista i transversalitzar el gènere en totes les propostes i iniciatives polítiques de la nostra organització. Els objectius organitzatius a potenciar en aquest sentit són la coordinació interna per a potenciar el treball dins del teixit associatiu, i crear espais de treball amb militants i simpatitzants per a treballar de forma adaptada a la conjuntura política, compartint iniciatives i debats per a definir el pla de treball i actuació.
- Emprendre i culminar una reforma de la Llei Electoral Valenciana que impose i garantisca les llistes cremallera i que concedisca ajudes econòmiques i no

econòmiques (espais i temps de publicitat electoral, per exemple) a aquelles candidatures que estiguen encapçalades per dones i afavorisquen, en la publicitat electoral, interessos i necessitats en favor de la igualtat de gènere i contra la violència masclista.

Promoure la salut, més enllà de la cura

-La salut, que és "...una manera de viure autònoma, solidària i gojosa..." (Llei 33/2011, de 4 d'octubre, General de Salut Pública, que, alhora està basada en el Congrés de Metges i Biòlegs de Perpinyà de 1976) depèn en un percentatge xicotet del sistema sanitari. La inversió en educació, serveis socials i en l'abordatge dels determinants de la salut són necessàries per a millorar la salut de la població.

En EUPV defensem el dret a la protecció i promoció de la salut, a la seua prevenció i rehabilitació i una atenció sanitària les actuacions de la qual estiguen ben fonamentades.

Aquest dret hauria d'incloure's en la Constitució com a dret fonamental i no com un "principi rector" i ha d'estar dotat d'un finançament adequat (7-7,5% del PIB en sanitat pública).

El sistema sanitari ha de ser: públic, gratuït en el moment d'ús, de cobertura universal, equitatiu, de qualitat, sostenible, solidari i basat en l'Atenció Primària.

Per a aconseguir tots aquests objectius proposem:

- Revertir les privatitzacions, tant dels departaments de salut privatitzats com de les externalitzacions (ressonàncies, hemodiàlisis, transport sanitari,,,) fins a arribar a una sanitat 100% pública. Supressió de la Llei 15/97, així com la integració progressiva plena en el sistema sanitari públic de les mutualitats de funcionaris.
- Revertir els serveis privatitzats d'ajuda a domicili i cures de majors i persones dependents a les seues respectives administracions per a garantir uns salaris dignes i el compliment de les lleis i els reglaments de prevenció de riscos laborals.
- La base d'aquest sistema de salut ha de ser una atenció primària ben dotada, tant de personal, amb augment del personal d'infermeria actualment deficitària, com materialment, amb una funció no sols assistencial sinó també comunitària i amb un equip multidisciplinari que incloga assistència psicològica, salut bucodental, farmàcia pública, etc, per a això és necessari augmentar el seu pressupost fins a un 25% del pressupost de sanitat.
- Reforçar els Centres de Salut Pública (epidemiologia, sanitat ambiental, salut laboral, que responga als canvis actuals en el mercat de treball, promoció de salut, ...) dotant-los dels recursos adequats (fins a un 2,5% del GSP).

- Ampliar les places públiques destinades a la cura dels majors mitjançant la construcció de residències públiques. Augmentar les ràtios de personal per major resident, per tal que l'atenció siga l'adequada.
- Elaborar un pla de Salut Mental.
- Normalitzar la pràctica de la Interrupció Voluntària d'Embaràs en la sanitat pública, regulant l'objecció de consciència de les professionals així com amb la creació de Centres específics per a la seua realització.
- Avaluar de forma continuada per a garantir el millor sistema, amb la major eficiència possible.
- Reformar el sistema MIR, FIR, ... garantint, després del període de formació, una vinculació a llarg termini amb el sistema públic.
- Controlar la despesa farmacèutica, lluitant contra l'hiperconsum mèdic, crear la farmàcia pública en els Centres de Salut, eliminar els copagaments, promovent els medicaments genèrics així com amb la creació d'una Indústria Farmacèutica pública.
- Promoure la visibilització, la investigació mèdica i farmacològica de malalties pròpies de la dona o que majoritàriament pateixen, com l'endometriosi o la fibromialgia.
- Fomentar la participació de la ciutadania i els professionals en tots els nivells de la sanitat pública.

Garantim els drets de les persones LGBTI+

En els últims anys hem viscut un **augment dels delictes d'odi** cap a tots els sectors, i entre ells cap a membres de la comunitat LGBTI+, a causa de la legitimitat que li aporta a la ultradreta estar en les institucions.

En l'estiu de l'2021 s'ha produït gairebé diàriament una agressió física o verbal en algun lloc d'Espanya per orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere, sent un dels més greus l'assassinat de Samuel el 3 de juliol de 2021 a el crit de "marieta".

Aquest any i gran part del passat el col·lectiu ha lluitat perquè d'una vegada s'aprovaren al Parlament Espanyol **dues lleis fonamentals** per a nosaltres: **la llei integral trans i la llei estatal per a la garantia dels drets de les persones LGBTI+**. A la fi aquestes dues lleis s'han fusionat en una sola, la qual es troba en aquests moments en tràmit parlamentari. La proposició introdueix grans avanços, com la despatologització de la transsexualitat, el dret a la lliure autodeterminació de gènere, la inclusió en el sistema sanitari públic de tots els tractaments que puguen requerir les persones trans, així com un enduriment de les sancions per LGTBIfòbia i la prohibició en tot el territori nacional de les mal anomenades teràpies de conversió. Tots aquests avanços tenen el suport i el recolzament d'EUPV.

En EUPV com ho portem fent des de la nostra fundació, continuarem donant suport, col·laborant i participant en totes les lluites per millorar les condicions de vida del col·lectiu LGTBI+.

Tenint en compte tot això, proposem:

- Lluitar contra la violència LGTBIfòbica amb especial incidència en aquells llocs en què els col·lectius violents se senten forts (zona El Cedre de València, per exemple)
- Donar suport a les associacions juvenils LGTBI+ existents perquè puguen continuar amb la seua tasca
- Dur a terme campanyes d'informació social que promoguen el respecte i la igualtat
- Fomentar la visibilitat LGTBI+ i l'eliminació d'estereotips en la televisió pública i en la resta de mitjans de comunicació locals i autonòmics
- Garantir l'assistència social a les persones, tant espanyoles com migrants, que hagen fugit de les seues llars a causa de la discriminació, oferint ajuda psicològica, pisos d'acollida, beques d'estudis i pensions de manutenció en cas de necessitat
- Convertir-nos en territori d'acollida per a persones LGTBI+ refugiades a causa de la seua identitat, expressió de gènere o orientació sexual
- Dotar les biblioteques amb fons bibliogràfics relacionats amb el col·lectiu LGTBI+ que fomenten el respecte i la normalització

Tot això amb l'objectiu d'avançar cap a una societat valenciana més inclusiva i on les persones que pertanyen al col·lectiu no vegem les nostres vides qüestionades ni ens sentim en risc per expressar-nos, sentir-nos o existir de forma diferent a com ens exigeix la norma cisheteropatriarcal.

Polítiques d'ocupació i emancipació per a les generacions joves

Esquerra Unida, conscient de la greu situació dels i les joves per les altes taxes de desocupació, pel problema d'emancipació tardana i per la precarietat laboral amb totes les conseqüències que d'això es deriven, proposa com a objectiu prioritari un Pla juvenil d'Emancipació, amb el corresponent finançament, que té com a principals eixos d'actuació:

- Impulsar una oferta àmplia d'estudis i de formació per a dotar de qualificació i competències professionals als i les joves, de manera que facilite una ràpida i plena inserció laboral.
- Regular un nou marc de relacions laborals (després de la derogació de la Reforma laboral) de qualitat i dignitat en l'ocupació i en els salaris, en condicions d'igualtat entre dones i homes per a eliminar qualsevol forma de discriminació salarial o de condicions de treball.

- Posar les bases d'un nou model econòmic que diversifiqui els sectors econòmics i productius, augmenti el valor afegit, l'oferta de treball, la reducció de la jornada laboral i la conciliació familiar.
- Dotar els serveis públics d'ocupació dels recursos i mitjans suficients per a prestar una atenció àgil, efectiva i individualitzada.
- Establir mesures que regulen el lloguer i faciliten als i les joves l'accés a l'habitatge.
- Crear línies de crèdits especials per a joves autònoms, fent protagonistes els joves del seu propi procés d'inserció en la vida econòmica.
- Especial atenció als col·lectius més vulnerables (persones amb discapacitats, abandonament escolar, migrants, parats de llarga durada, etc.)

Impuls a la investigació i el coneixement al servei de la Societat

La investigació, arran de la pandèmia, s'ha mostrat com un dels pilars fonamentals del desenvolupament i del benestar dels ciutadans i ciutadanes.

Àmbits tan importants com els de la ciència i la salut, però també de l'alimentació, les comunicacions o la digitalització dels serveis... requereixen avenços importants en la investigació i un creixent finançament. Per això EUPV aposta per un augment substancial de la inversió pública en investigació i ciència (I+D) en col·laboració amb les universitats valencianes per a convertir el País Valencià en un important pol d'atracció d'inversions privades en recerca i desenvolupament científic.

Cuidem els animals, cuidem la vida

A Esquerra Unida des de fa molts anys portem defensant un projecte de país en el qual tots els **animals que l'habitarem puguem viure en harmonia**.

Recalquem el nostre posicionament en **contra** de les curses de braus, els correbous i qualsevol altre mal anomenat espectacle, que suposi **el maltractament** físic, psicològic o mort d'un animal. Per a això continuarem amb la nostra estratègia de retirar qualsevol subvenció, ajut públic o secció d'espais públics a aquest tipus d'espectacles.

Per descomptat tot l'anterior ha d'anar unit a un procés de formació en les escoles i instituts. Així com un procés de conscienciació a la societat en general i a les persones que interactuen amb animals en el seu treball en particular.

També creiem molt important l'enduriment de les penes per maltractament animal. Això ha d'anar unit als canvis legislatius necessaris per a deixar de considerar els animals com a objectes i per tant, que siguin considerats com el que són, éssers vius

Creiem que la investigació científica amb animals ha d'anar reduint conforme es descobreixin tècniques noves que no necessitin l'ús d'aquests per als estudis científics. Aquestes tècniques han de ser fomentades, subvencionades i promogudes perquè en poc temps siguin la norma i l'excepció.

A nivell legislatiu hi ha dues lleis i una legislació que cal sigui revisada i millorada abans que finalitzi la legislatura actual, la primera és la llei de protecció d'animals de companyia (ja s'està revisant en les corts) i la segona és la llei de caça. A més creiem necessari revisar tota la legislació en relació amb els mal anomenats PPP (gossos potencialment perillosos).

Per descomptat, volem recordar que des de la nostra organització es fomenta l'adopció per sobre de la compra. En la mesura de les possibilitats econòmiques locals, provincials i autonòmiques; s'hauria de procurar que la majoria de les protectores i dels santuaris d'animals, siguin 100% públics.

La producció d'alimentació càrnia per al consum humà és un dels majors focus de contaminació i de pèrdua de diversitat, per això ens comprometem a treballar al costat de l'àrea de medi ambient en propostes que redueixin aquesta situació.

Creiem que en tot el procés de producció càrnia s'han de garantir condicions dignes d'estabulació, d'habitabilitat, d'higiene i de sanitat; així com solucions indolores a aplicar en els sacrificis. Al seu torn, des del respecte a la llibertat individual, s'hauria de donar la possibilitat de l'opció de menú sense aliments d'origen animal en totes les administracions i edificis públics, així com en els centres escolars i hospitals.

EUPV, sempre solidària i internacionalista

EUPV forma part del "fil roig" que, històricament, ha protagonitzat les millors experiències d'alliberament nacional i lluita antifeixista i pel socialisme. **L'internacionalisme és consubstancial al projecte feminista i ecosocialista** que defensem, i consegüentment s'expressa en la nostra pràctica de la solidaritat antiimperialista amb els pobles que enfronten al capitalisme inhumà i insostenible.

Aquest internacionalisme és radicalment contrari a qualsevol forma d'instrumentació de la solidaritat en benefici d'altres interessos econòmics o polítics. Per això, denunciem i ens oposem a la presència militar o de la indústria armamentística en el nostre territori (tampoc volem que els nostres ports marítims servisquen a eixa indústria); als tractats comercials i d'inversió que responen a la lògica d'explotació i,

per tant, són contraris a la vida i a la sostenibilitat; a les polítiques que tracten de blindar les fronteres i neguen els drets a les persones que migren.

La nostra anàlisi internacional ens porta a mantindre una posició crítica enfront de l'Agenda 2030 per a l'assoliment dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS). I, per això, hem de sumar-nos a les veus que assenyalen les seues limitacions i les iniciatives per a aconseguir un **nou acord global més valent i decidit** i sobre bases renovades.

Al País Valencià, en EUPV treballem per a construir amb participació, transparència, debat i control social i parlamentari, la política pública de cooperació internacional que necessitem i mereixem. Una política centrada en fer costat als subjectes socials de la transformació a la qual aspirem i, per tant, clarament diferenciada del neo assistencialisme caritatiu que predomina en l'actualitat.

Cal una política finançada amb el **0,7%** d'un pressupost públic sustentat en una fiscalitat justa. Una política cogestionada amb les diferents expressions de la ciutadania organitzada, a través d'un programa d'ajudes que enfortisquen el teixit social crític, mobilitzat i amb presència en el territori, que no renuncia a establir, al mateix temps, acords directes de cooperació entre governs. Una **política**, en definitiva, amb més pes institucional i centralitat en els governs autonòmics i locals, i més ben **coordinada** amb els mitjans públics de comunicació, l'àmbit educatiu, universitari, artístic i cultural. Sectors clau per a poder construir una alternativa i donar la batalla per l'hegemonia cultural i ideològica.

En coherència amb el caràcter global, sistèmic, dels problemes que enfrontem, impulsarem la conformació d'una **xarxa d'activistes internacionalistes** i reforçarem el treball de formació, informació, comunicació i xarxes socials.

Així mateix, en l'àmbit d'organització promourem la superació de l'actual esquema sectorial d'àrees, donant suport a la creació d'espais i canals transversals de treball conjunt amb altres moviments, com el feminista, l'ecologista o el juvenil, així com la millora de la coordinació tant amb els òrgans de direcció com amb els càrrecs que ens representen en les institucions.

6. Una organització més forta, flexible i vertebradora

En l'actualitat EUPV ha superat l'estructura interna de coalició i està constituïda per persones afiliades que amb independència de la seua militància o no en un partit o corrent que desenvolupa la seua acció política dintre d'EUPV, tenen els mateixos drets i obligacions que la resta d'adscrits. S'ha superat, doncs, el concepte de coalició i s'ha desenvolupat el de **moviment polític i social**, però pel camí ens hem convertit

en la pràctica en un partit més, amb estructures i formes de fer equiparables al concepte d'organització clàssica de la resta de partits.

Si bé és cert que hem avançat moltíssim pel que fa a la **participació directa dels i les militants i simpatitzants** en la vida orgànica i política d'EUPV, en la comunicació interna i en el caràcter assembleari de l'organització, també ho és que aquest avanç no assegura la conversió de partit a moviment polític.

El concepte de moviment polític i social va més enllà de la nostra estructura actual. El moviment és dinàmic i canviant, mentre que la nostra organització està pensada per ser estable i perdurable. Així doncs, l'objectiu de construir un moviment polític i social està fora dels nostres límits orgànics actuals. Està per fer. EUPV pot ser útil a la construcció d'aquest moviment si és capaç de posar la seua organització a disposició d'aquest objectiu. S'ha d'entendre que l'organització no és un fi en sí mateix, sinó un **instrument** per aconseguir l'objectiu marcat. Construir l'objectiu que des del nostre naixement ens marcarem, eixe moviment polític i social que fora l'objecte transformador de la societat en què vivim, passa hui per hui per **obrir EUPV i buscar noves aliances** que ja no se situen dintre de la nostra organització. Una sola organització política no pot pretendre ser un moviment, ni els moviments polítics i socials volen convertir-se en un únic partit. Ara be, tots plegats podem i devem convergir en la construcció d'un projecte polític comú i hegemònic al País Valencià com al millor mitjà per donar resposta efectiva a les reivindicacions compartides des de la pluralitat i des de la diversitat. Aquest és el treball d'EUPV: posar-se al costat i facilitar les reivindicacions dels moviments que van en la direcció que nosaltres compartim. El bon fer i la gran participació dels i les nostres militants als diferents moviments socials és la màxima expressió del sentit de ser de la nostra organització.

EUPV ha comptat, com un dels seus valors i avals distintius a nivell històric, amb una base de suport electoral i organitzatiu a nivell municipal que, al costat d'una militància formada i madura ideològicament, ha ofert una estructura eficaç en la mobilització amb motiu de les successives convocatòries electorals de nivell municipal, autonòmic, general i europeu que s'han realitzat al llarg de les tres últimes dècades.

Per això, continuar impulsant la coordinació multinivell i el suport als col·lectius locals (tant en el govern, en l'oposició o sense representació institucional) mitjançant recursos de formació, informació, assessorament i acompanyament permanent ha de continuar sent un eix d'acció prioritària per a l'organització.

La superació de les aliances i la consolidació de l'espai unitari fins ara aconseguit ha sigut el resultat d'una actitud de generositat i convenciment democràtic del qual ha sigut exemplar l'estratègia i el paper exercit per EUPV, en afavorir espais de trobada reals i efectius.

Així doncs, resulta necessari continuar apostant pels acords programàtics, la democratització dels espais i de les principals decisions, així com, en la mesura que siga possible, la coherència multinivell que permeta integrar en diferents nivells de l'organització les estratègies de confluència adoptades.

6.1 L'espai UP-EUPV

La nostra participació en la construcció junt als companys/es de Podem de l'espai comú d'UP-EUPV ha estat la conseqüència lògica de la nostra aposta històrica per ampliar les convergències/confluències amb aquells sectors amb els que compartim una mateixa visió de transformació socials. Amb els seus entrebancs i les seues dificultats, amb les seues deficiències i errors, l'**espai conjunt** entre Podem i EUPV ha estat, en termes generals, **positiu**. Ha aconseguit formar part del govern i dur a la pràctica polítiques progressistes fins ara mai dutes a terme per cap govern anterior, tant a l'Estat com al País Valencià. No obstant això, aquesta aliança no ha anat més enllà de ser en la pràctica una coalició electoral entre les dues formacions. Avançar per consolidar aquest espai polític comú és una aposta decidida per beneficiar els interessos de la majoria social que les dues forces defensem.

6.2 Anem més enllà, superem les aliances

Però a més a més, i sent conscients que el bloc històric del canvi, encara va més enllà de les limitacions d'uns i d'altres i, fins i tot, de tots dos junts, EUPV treballarà des d'aquest espai unitari ja aconseguit, i també des de la seua pràctica política pròpia, per **ampliar i dur a la pràctica polítiques d'aliances** que vagen més enllà. Així, EUPV aposta clarament i decidida per construir un **bloc històric pel canvi** i treballarà per fer-lo possible. EUPV es posa a disposició per participar activament i positivament en aquell projecte polític que anime i mobilitze a la majoria social per aconseguir l'hegemonia política al País Valencià i en el govern valencià com a mitjà per a aplicar polítiques transformadores. Fem nostra la crida feta per la companya Vicepresidenta del Govern de l'Estat, Yolanda Diaz, per a que tots els agents socials, els moviments alternatius, els partits d'esquerres i el conjunt de les persones que desitgen un canvi social d'arrel que permeta una vida digna i plena per a tothom, fem cos comú per ser decisius a les institucions i a la societat. Per aquest objectiu farem tots els esforços necessaris.

6.3 EUPV com a instrument d'elaboració política i d'acció pràctica

EUPV ha d'**aportar pensament polític** a les diverses expressions cíviques que es manifesten en la societat. Els nostres debats, anàlisis i propostes tenen l'objectiu d'intentar donar resposta als conflictes del sistema social, econòmic i social que per la seua lògica de desenvolupament condiciona la vida de les persones, i que afecten de manera diferent a sectors poblacionals diversos. Convertir la resposta a eixes

expressions diverses en una resposta col·lectiva unitària que contemple la totalitat del problema social que vivim sota el règim capitalista actual, ha de ser la nostra aportació política. Donar respostes a la diversitat des d'una visió del conjunt.

Per a debatre, analitzar i fer propostes és fonamental la formació i la informació del conjunt de l'organització. En cada espai organitzatiu, a les **àrees**, als **col·lectius** i als **òrgans** de direcció, es fa necessària una cultura del **debat** assossegat, profund i obert que siga capaç d'arribar a consensos i a propostes d'acció compartides.

Recuperar la Fundació d'Estudis ha estat un **encert** i una necessitat per potenciar la formació i el debat analític de l'organització. Cuidar i potenciar aquest instrument de formació és un objectiu irrenunciable i ferm al que li hem d'assegurar la major continuïtat possible. La **participació de tota la militància** als debats organitzats per la Fundació, si més no, dels seus quadres més actius, ha de ser un objectiu a assolir.
